

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fôia, candn concedu ajutorie. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunatória.

GAZETA

TRANSILVANIEI.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare

MONARCHIA AUSTRIACA.

Transilvania.

Nr. 9598 1866.

Publicatiune.

Maiestatea S'a c. r. apostolica s'a induratu prin decisiunea preinalta ddto Bud'a in 3 Febr. 1866 a concede pre gratiosu, cá premiile de alegare pe intrepute cu caii in sum'a de 6700 siese mii siette sute galbini imperatesci concese din midilócele statului pe fiacare anu pentru redicarea culturai de cai se se mai numere 'si de aci incolo in restempu de diece ani, si anume dela anulu 1867 pana inclusive 1876, mai de parte, ca premii si medaile pentru cultura de cai pe tempu de trei ani dela 1867 pana inclusive 1869 pe totu anulu 3600 trei mii siese sute galbini imperatesci, afara de acesta pentru tienerea de armasari buni privati pe restempu de trei ani incependu dela 1867 pana inclusive 1869 pe totu anulu 1600 una mie siese sute galbini imperatesci la olalta 5200 cincii mii doue sute galbini.

Ce se aduce prin acesta la cunoscutia publica.

Clusiu in 19 Aprile 1866.

Dela Guberniulu Regescu Transilvanu.

Regularca uniuiei — „unio“ I.

(Urmare.)

Autorulu imparte istoria Ardélului, cu respectu la dreptulu publicu de statu, in trei periode, adeca 1) alu — voivodiloru — dela an. 1003 pana la 1437/8 respective pana la an. 1537; 2) alu — Principiloru independinti — dela 1537—1696; 3) alu — gubernatoriloru — dela 1696—1848.

Periodulu voivodiloru tiene dela 1003 pana la 1437/8, pentruca, deca si au fostu voivodi pana la 1537 candu Zápolya au ruptu Ardélulu de catra Ungaria, inse in 1437/8 prin — unio trium nationum — s'au restrinsu dreptulu de statu la dóue — natiuni genético-politice — si la natio nobilium. — Deci cu privire la forma dreptului publicu de statu, acestu periodu se inchiaie la 1437/8.

Istori'a ne-au pastratu din acestu periodu unele documente fragmentarie, din cari nu se póte compune una istori'a pragmatica, ele totusi marturisesc si ni infaciosiasa unele parti ale unui — totu, — ale unui — intregu, — pe care deca nu 'lu putemu descoperi in intréga intinderea lui, totu statulu de puoinu ilu putemu nega, si trece cu vederea, precum o face autorulu articolului, de esemplu:

Tuhutum dupa caderea lui Gelou, capeta domni'a acestuia, din invoirea locuitoriloru tieri lui Gelou.

Istoricii neromani, pana in anii din urma, din cauza ca nu avea espedientu pentru deslegarea referintiloru ardeleni de statu, afirmau, cumca Tuhutum au subjugatu totu Ardélulu, si dela acea subjugare cu poterca armelor, au dedusu spusetura feudala a poporului romanu si desbracarea lui de dreptulu politicu de statu.

Regele Stefanu I. in 1003, ocupa Ardélulu si introduce gubernarea lui prin voivodi.

La an. 1222 reg. Andreiu II. emite — bulla aurea, — din care se vede, cumca in Ardélulu, existá — terra Vlachorum. —

La an. 1211, adeca inainte cu 11 ani totu acelu rege, donase tíera Barsei cavaleriloru ierosolimitani si descopere, cumca in Ardélulu subsista — terra Blachorum — pe care o pune in aceeaasi categoria cu — terra Siculorum. —

La an. 1224 esmite cunoscutulu — decretu

andreanu — si constatésa de notu existinti'a — terrae Blaccorum. —

La an. 1262. Voivodulu Ardélului Stefanu, mai tardiu rege alu Ungariei, cu acestu nume alu V. redica cu ajutoriulu romaniloru resbelu asupra reg. Bela IV. si strimtorátu fiindu, cere ajutoriulu romaniloru sargetiani.

Acesti ómeni nu potea fi totusi iobagi de ai privatiloru, nice ómeni fara pusetiune de dreptu politicu. . . !?

La an. 1241 unu Principe romanu isi muta resiedinti'a dela Fagarasiu preste munti la Campulungu. La 1289 Principele romanu si Domnulu tieri Oltului si alu Amnasului, Radu negru se redica, cu ostile sale proprii, cu nobili si o parte din poporu trece preste munti si fundésa Principatulu Romaniei, remane inse si elu si urmasii lui pana in secululu alu 15 Domni in tier'a Oltului si in Amnasiu si facu inea la 1432, donatiuni.

La an. 1291 vedemu pe romani, cu sasii, secuii si cu nobilii, adunati in dieta la Alb'a Iulia.

Subt intregu periodulu acesta, romanii posedu municipii proprie — chinesiata — si deregatori proprii municipali — chinesi, aternatori nu mai dela voivodi si dela regi.

In totu periodulu acesta, au ostite propria nationala, asemene cu secuii si sasii, precum apriatu se vede din registrulu armatei regelui Sigismundu. Din asta cauza n'au solvitu — lucrul camerae. — Acésta ostire separata o vedemu si la 1479 in bataia cu turcii din campulu — panei; ea a sustatu si dupa — unio trium nationum — pentruca institutiuni, cari trecu in viati'a statului si in sangele poporului, nu se potu de odata nimici, precum se facu tractate; mai alesu cele cari au se remana ascunse, pana la oasiuni binevenite, cum au fostu si — unio tr. nationum. —

Documentulu dela Colos-Monostoru din 1437, descopere, cumca romanii au avutu — universitate — si stegariu.

Acésta deregatoria póte ca era numai militara, dar' si in acestu casu documentésa cumca — universitatea, — care au avutu stegariu propriu militarecu, au avutu si drepturi politice de statu proprii, cu atatu mai multu, de órace in acea universitate era connumerata si nobilimea cu posesiune mai mica . . . póte ca era civila, si — vexilliter — insemnésa o deregatoria cardinala de tíera, cunoscuta si astadi sub numirea: — zászlos urak — az ország zászlosai. — In diet'a dela 1291, s'a fostu pus lege: ca — stegarii tieri si nobilii se se adune in totu anulu in dieta la Alb'a Iulia . . . !?

Mai adauge si acea impregiurare, cumca nu s'au potutu pana acum descoperi nice una donatiune dela regii din vitia arpadéana, prin care se fia fostu — romani — donati la privati — ér' legi, cari indatoresecu pe — romani la prestarea contributiunei regesci, nu mai din adóua diumetate a evului alu 16-le existésa, cá se tacu de alte documente de adóua mana, care sustienu pe cele insirate pana aci . . . precum e acea impregiurare, ca se numescu: Olahi, Vlachi, Blacci — care nomenclatura insemnésa poporu liberu nesupusu feudalismului. Nu se numescu de locu — conditionarii, se asemana cu respectu la prestatiuni — cu secuii si sasii — exceptis terragiis Saxonum . . . !? Aceste documente istorice, sunt totu atat'a documente necontestavere despre pusetiunea politica a natiunei romane imbracata cu dreptu de statu in Ardélulu pe tempulu voivodiloru.

Autorulu dice: cumca natiunile politice in periodulu voivodiloru aveau autonomia independinta fiacare pentru sine, care autonomii nationale absorbea pe autonomi'a tieri cá atare.

Prin urmare natiunea romana in acestu periodu posedea autonomia politico-nationala.

Numai dela o astfelu de natiune a potutu

lua ajutoriu resbelicu regele Stefanu V. cá voivodu transilvanu . . . ; numai in asta calitate a potutu natiunea romana, avea ostire propria nationala si administrare propria municipala . . . !

Dreptulu publicu de statu in Transilvania fú totu de una basatu pe sistem'a de nationalitati, si nu pe alti factori . . . !?

Nobilimea inainte de incheierea — unionis trium nationum, — n'au formatu — natiune politica, din asta cauza in acestu periodu, se numescu simpliciter — nobiles cu privire la eseroearea dreptului de statu, ea forma — ordo — si in asta insusire usita drepturi politice, ér' in privinti'a nationala se anumerá la natiunea sa genetica. . . . Au dóra póte autorulu se demustre contrariulu? Póte afirma, cumca aristocrati'a inalta, ori mobilimea preste totu, au fostu tóta de origine maghiara? si cumca prin urmare, drepturile politice de statu, cari fura eseroitate afara de marginile teritoriului natiunei secuie si sase, astadi competu eschisive nationalitatei maghiare?

Pe ce temeiu istoricu se póte face acésta? pe ce temeiu istoricu ignorésa autorulu dreptulu politico-nationalu de statu alu natiunei romane, atatu in periodulu voivodiloru, catu si astadi?

Pe ce temeiu istoricu subtrage partea dreptului politicu de statu, care au competatu nobilimei de sange romanu, atatu in periodulu voivodiloru, catu si in periodulu Principiloru, in care periodu acelu dreptu fú luatu dela natiune, cá — corporatiune democrata, — si transpusu la nobilime, precum si in periodulu gubernatoriloru pana la 1848, dela nationalitatea romana, si a o da nationalitatei maghiare? De órace este istorice comprobatu, cumca incependu dela anii mai din urma ai periodului voivodiloru, dupace adeca, s'au introdusu in dreptulu publicu de statu alu Europei, pe lunga — monarchismu — feudalismulu — si aristocratismulu — cu eschiderea — democratismului, — nobilimea, ajutata prin unio trium nationum, cum si prin — maxim'a evului — audebracatu pe partea democratica a natiunei romane de dreptulu ei de statu, nu numai, ci de tóte drepturile municipala, si totu una data au redus-o la stare de iobagi, ér' pe una diumetate din natiunea secuiesca — care posedu drepturi nobilitate pentru fiacare individu — au redus-o la stare de supusi feudali ai primoriloru. In urm'a acestoru, acomodatu sistemii de statu a Transilvaniei, imbracandu numirea de — natio nobilium — au usitatu eschisive dreptulu de statu, si celu municipalu pana la 1848.

Déca br. Vesselényi ar fi fundatu o scóla, cu scopu de a restitui drepturile usurpate, apoi elu remanea unu barbatu dreptu si mare . . . ; inse elu nu au potutu esi din cerculu vitiosu alu politiciloru maghiari, de a oalta ajutoriu la elementulu maghiaru in Ungaria, spre a continua usurparea drepturiloru straine, a continua suprematisarea si maghiarisarea. (Va urmá)

Brasiovu 4 Apr. Eri se tienú o solemnitate rara in sinulu comunitatii romano-catolice de aici, pentru asiediarea unei nóue cruci elegante pe turnulu besericei. Diorile dilei fura intempinate cu desiertate depive, ér' inceputulu solemnitatii besericesci lu facú o procesiune, in care portara senatorii romano-catolici cu alte persóne alese crucea ducendu-o inaintea altarului intre salve. Parochulu localu tienú doue predicii, un'a in limb'a germana si alta in cea maghiara, despre insemnatarea crucii. Ér' dupa santire se duse cu procesiune si se inaltá între repetite cante si imnuri besericesci, fiindu cu „Te Deum“. Dupa esire din beserica DD. senatori Iosifu Schneider si Ioachimu Panczél tienura alte cuventari in sal'a scóleloru inaltandu iq-

semnatarea rezultatelor, ce le generesa spiri-
tulu de jertfire si unitatea poteriloru pentru
prosperarea comunei besericesci si a institute-
loru ei. Sér'a se dede unu banchetu la 200 si
mai bine de persóne, cu care ocaziune se redi-
oara toaste pentru Mai. S'a imperatulu, cá pa-
tronu alu acestei comune besericesci si pentru
famili'a imperatésca, pentru Pré SS. Papa Piu IX.,
pentru D. dechanu si parochu Eduardu Möller
si pentru mai multi benefactori. —

— Tempulu e pe aicia fórté frumosu si
manosu. Néu'a ce caduse dupa in floritulu po-
miloru n'a stricatu deoatu numai pela vervurile
déluriloru, fiinduca ne-a feritu Ddieu de inghiatiu.
Semanaturile inca se afla plene de sperantia; nu-
mai publiculu de tóta plas'a e fórté ingrigiatu
din caus'a porniriloru resbelice, alu caroru resul-
tatu Ddieu scie unde va bate. Deoltufeliu agio
la galbeni dintr'odata se sui de spariatu pene la
6 fl., ceea ce sternesce téma si de vre-o crisa
fiantiala. —

— Dela Fagarasiu audimu, ca in cerculu
de diosu s'ar fi alesu dep. D. colonelu Ursu
de Margineni, ér' alegerea pentru alu 2-lea se va
tiené in 8. —

Cohalmu (Rupea) in vinerea mare.

Ameuratu promisiunii facute in Nr. 12
alu Gazetei Ve impartasescu alegerile de de-
putati cum s'au intemplantu ele in scaunulu acest'a
alu Cohalmului, pentrucá se mai cunoascemu
si de pe aici, ce spiritu domina si in ce direp-
tiune se légana.

In 3 Aprile s. n. alese soanulu, cu plura-
ritate de voturi pe Wilh. Melas ce fú si la die-
t'a din Clasiu, aci fura si 6 romani alegatori,
cari inse au datu voturile toti lui Melas! Er'
din'a defipta pentru alegerea deputatului pentru
orasu erá 5 Apr. — Erá intrebarea inca de
mai inainte ca noi romanii ce se facemu? —
Mai nainte aducundu-ne aminte de cele intem-
plate in 1863 cu ocaziunea aceluor alegeri pen-
tru diet'a din Sabinu, si totu de una data, cá
aceea imparechiare ce era' la rondu atienei se
nu-si redice capulu si acum, am rogatu si
provocatu inca in 10 Martiu pre d. J. J. adm.
din D., cá sub presidiulu d. sa'le se tienemu una
conferintia consultatoria asupra alegeriloru de
facia in intielesulu programului inteligintiei nó-
stre din Blasiu cu atatu mai virtosu, de ore ce
trebuie se ne unimu in opiniuni si se fimu gata
cu totii a dá voturile tóte numai la unu
individu pre carele 'lu vomu alege in confe-
renti'a numita, departandu indiferentismulu,
pentru ca candu e vorb'a de caus'a nationala,
atunci cea confesionala trebuie ignorata.
De óraçe acuma a venitu unu tempu criti-
cu, una tempestate grea preste natiunea nóstra,
in care noi prentii trebuie se jocamu rola — cá
independenti — si se ne aratamu ca suntemu
demni de a ne numi si de a portá numelu celu
frumosu „lumin'a poporului“ sel.

Provocarea remase fara neci unu resultatu.
— Deci 5 Apr. 9 óre demaneti'a — tempulu
defiptu pentru alegerea deputatiloru — ne a
deschisu usia, si noi eramu totu neintielesi, asia
incatu unu romanu alegatoriu in aceeasi di me
intrebá „Parente, dar' slobodu ese damu votulu
la romani.“ (?) — Asia parochulu gr. cat. I. P.
dupa 8 óre se aduna cu vr'o 30 romani in
scól'a gr. or. si curendu subscriendu o reserva-
tiune facuta cu iutiala, si in scurtu esplicandule
lupt'a ce e la ordinea dilei, si ce au de a face
facia cu acestea alegeri, isi desemnaru de can-
didatu pre D. Acáente Severu, si asia pre candu
sasii votaru diumatate, intraramu cu totii in be-
serio'a sasésca, loculu desemnatu pentru cule-
gerea voturiloru, si candu venira la rondu ro-
manii, — parochulu gr. cat. se duce inaintea
comisiunii si dede acést'a

Reservatiune.

Laudabila comisiune alegatória!

Observandu subscrisii alegatori de natiune ro-
mana din orasiulu acest'a, ca Ungari'a isi intinde
puterea legislativa si in Transilvani'a, cea ce acest'a
tié'a nu póte recunoáce, de óraçe Ardélulu s'a
bucuratu si se bucura de legile sale proprie, de
autonomi'a s'a propria, si de diet'a s'a propria
independenta de a Ungariei.

Luandu apoi in consideratiune, ca articu-
lulu alu II din an. 1848 a fostu numai provi-
soriu pentru diet'a ad hoc din 2 Iuliu 1848 con-
chiamata in Pest'a.

Cumpanindu dupa aceea, ca acelu art. din
1848 n'a avutu alta revisiune, alta aprobare si
sanctionare mai inalta, si asia e cu totulu con-

trariu cerintelor de facia, si anumitu legiloru
din an. 1863/4! Dupa aceea —

Tragundu la atentiune, ca prin art. acest'a
— natiunea romana — carea face 3 din patru
parti ale locuitoriloru din Transilvani'a — se
ignorésa de totu, si inca chiar' asia — de nu
mai multu — cá si prin art. I de lege din
1848! —

Considerandu in fine, ca prin art. acest'a
de lege din acelasi anu 1848 nu ni se liau
noua romaniloru in considerare de locu legile
aduse in diet'a din Sibiu 1863—4 si sanctionate
de monarchu legalminte, — ci din contra ne
se calca, si prin urmare si inarticularea natiunei
nóstre, si a limbei si a egalei indreptatiri, si
ast'a apriatu o arata si § 6 din art. II dietalu
din 1848, carele dice ca „numai acel'a se póte
alege deputatu, carele se afla in stare a core-
spunde ordinatiunii legi, dupa care logea le-
gislatiunii e unica si singura cea maghiara.“ —
Asia dar' noi subscrisii alegatori, — din acestea
si alte asemenea motive nu vomu luá parte la
acestea alegeri pentru diet'a din Pest'a, ci ne
alaturamu si noi la motiunea separata a roma-
niloru dela diet'a din Clasiu. — Dar' dupa a-
cestea considerandu inse si aceea, ca diet'a Un-
gariei va se se ocupa si cu incoronarea Mai.
Sale prea induratulu nostru imperatu, si noi
vrendu se luamu parte la acelu actu de mare
importantia, asia vomu exercitá dreptulu de ale-
gere; inse si acést'a o facemu numai din reve-
rentia si alipire omagiala catra prea Inalt'a per-
sóna a Mai. Sale imperatului. Premitemu inse
totudeuna data cu tóta solemnitatea, ca prin
participarea nóstra la acelea alegeri basate pre
legile oele stirbite, „calciate din 1848 supra-
tatiórie, ne sanctionate si ne revisionate, nu
volimu nece intr'unu tipu a recunoáce validi-
tatea aceluor legi urgisite de maioritarea popu-
latiunii Transilvaniei, si chiar' a amentitulu
art., — ci din contra si cu ocaziunea acésta —
cá totudéun'a protestamu in contra loro, si asia
si in contra art. II pre a caruia basa s'au tie-
sutu aceste alegeri — prin urmare mai incolo
protestamu solenelu si in contra compe-
tentiei dietei din Pest'a, incatu se
amesteoa in afacerile Transilva-
niei. — Si acestea sunt dar' si motivele, din
cari vomu luá parte la alegerile pentru diet'a
de incoronare.

Totudeuna data cu ast'a ocaziune prote-
stamu si in contra comitetului centralu si si in
contra comisiuniloru conscrietorie, in cari nu fi-
gurésa nece unu romanu, si cari pre multi ro-
mani din orasiulu acest'a ce posedu una casa
cu 300 fl. m. c. — in intielesulu art. II, § 3
lit. a), ii au eschisu dela dreptulu de alegere etc.

Deci in urma ne rogamu cá acest'a a nó-
stra reservatiune in totu cuprinsulu ei se se ié
la protocolulu respectivu, — premitendu totu-
deuna data, ca numai cu acest'a conditiune
vomu participá la alegerea deputatiloru pentru
diet'a de incoronare, ér' in casulu din contra o
vomu tramite noi de noi pre cale separata la
locurile supreme competente spre cunoscinti'a
mai inalta.

Cohalmu 5 Apr. 1866.

Subscrisii: Ioane Popescu, parochu gr. o.,
Ioane Popoviciu, preotu gr. or. si inca vr'o 28
subscrieri. — (Va urmá.)

Dela diet'a din Pest'a.

Resultatulu alegeriloru la comisiunile cele
mai importante pentru natiunalitati e dupa cum
se potea asteptá dupa atatea desilusionari. In
21 Apr. sub presiedinti'a lui Car. Zeyk se faou
cunoscutu numitulu resultatu, si anumitu in co-
misiunea pentru cestiunea natiunalitatiloru se
alesera dintre romani I. Fauru, M. Gozdu, I.
Hosszu, G. Ioanoviciu, Ant. Mocioni.

In cestiunea uniuunii Transilvaniei: Fr Deák,
c. Jul. Andrassy, c. Apponyi, br. Alb. Bánffy,
M. Berde, c. J. Bethlen, Vas. Bezeredy, Fried.
Bömches, Alecsiu Dózsa, V. Drottloff, c. St.
Eszterházy, Sal. Gajzágó, Col. Ghyczy, Stef.
Gorove, Ios. Hosszu, bar. Gabr. Kemény, bar.
Stef. Kemény, Gabr. Lonyai, Gabr. Lator, c.
Em. Mikó, Mih. Mihó, Lud. Mocsáry, Lud. Mis-
kolczy, Ioane Moldovanu, Ales. Nagy, P. Nyáry,
Ales. Nikolits, Jac. Rannicher, bar. Lud. Si-
monyi, Ign. Somosy, Car. Szász, c. D. Teleki,
Col. Tisza, Lad. Tisza.

In comisiunea pentru regulamentulu casei
dintre romani numai Georgiu Mocioni si Alois
Vladu.

Totu ce ne ar mai interesá dela Pest'a e
cainti'a magiariloru, ca de ce si-au aratatu asia
de curundu aram'a in caus'a nationala, si scirile
respanelite, cumca diet'a póte ca se va amaná
incependu resbelulu. —

Croatii tienu mereu conferintie separate
de candu deputatiunea maghiara si dede pare-
rea, cumca nu potu primi art. 42 alu dietei
croatice, care suna despre nestirbat'a intregitate
a regatului triunitu. Unii credu, ca croatii voru
parasi Pest'a fara resultatu de invoire, altii voru
a soi, ca numai catra finea lunei voru mai tiené
o siedintia comuna cu maghiarii spre a se refui
definitivu. —

Spectata Redactiune!

Aveti bunstate a primi in colónele stimatei
Gazetei urmatórea rectificaoe.

Referintele despre alegerea deputatului din
cerculu de susu alu comitatului Solnocu inter.,
in Nr. 17 alu Gazetei dice: ca membrii romani
ai comisiunii pentru culegerea voturiloru, siau
datu cuventulu, ca in decursulu alegeriloru, in-
templanduse atare procedura nelegala, nu voru
subscrie actulu de alegere, fara observatiune.
Eu in comisiunea acea am fostu notariu, si nu
miam datu cuventulu in asta privintia, cari si
fara de aceea mi asi fi tienutu de cea mai
santa datorintia nationala a protesta in contra
astui feliu de procedura, dar' n'am facutu ob-
servatiune pentru aceea, ca-ci eu in decursulu
alegerii nimicu de astfeliu n'am observatu, si
asia in intielesulu juramentului n'am pututu fi
respundiatoriu numai despre ceea, ce asi fi
esperiatu si vediutu, si cu atata mai virtosu,
ca-ci eu locuindu in cerculu de diosu, in depar-
tare de mai multe miluri de cerculu de susu,
n'am fostu cunoscutu cu relatiunile alegatóre
ale cercului numitu, si nici nu cunoscu dintre
alegatori nici douedieci. Si asia fara de a va-
tama natiunea mea barem catu de pucinu, am
facutu numai ce mia fostu strinsa detorintia in
intielesulu juramentului pusu.

Primiti spectata Redactiune deosebit'a mea
veneratiune, cu care me insemnu. Pest'a 28
Martiu 1866. Alecsiu Hosszu.

AUSTRIA INFER. Vien'a 30 Apr. In
ce stadiu se afla situatiunea regimului au-
striaicu facia cu amenintiarile resbelice ne des-
copere mai deaprópe chiar' „W. Abendpost“ re-
portandu, ca cea mai viua dorintia a regimului
austriaicu e a sustiené pacea; nemicu nu-i potea
si nu-i póte fi mai strainu decat intentiunea de
vre unu atacu asupra Italiei. Numai, dapace
primi la mana dovedi secure despre in cordari mari
resbelice din partea regimului Florentinu, s'a
vediutu Austri'a oblemata a cugetá la mesuri,
care se-i facea posibila apararea séu defensiv'a.
Inse numai defensiv'a si nemicu mai multu. —
Dela Bud'a se scrie, din 26 Apr., cumca regi-
mentele de granitia se marescu cu cate 2 bata-
lióne si batalionulu dela Titel cu altu batalionu.
Ministeriulu de resbelu a ordonatu, cá toti ofi-
oirii, ce era transpusi dela linia in regimentulu
de granitia indatasi se pornésca indereptu pen-
tru completarea batalionului alu 3-lea si alu 4-lea
dela regimente. — Intr'o fóia belgia se scrie
din Vien'a, ca la porunc'a pré nalta voru merge
25,000 militia de granitia catra marginile Prin-
cipatelor. — „Darmst. Ztg.“ scrie, ca scirile
directe din Veron'a din 22 Apr. comprobésa,
cumca intréga armat'a a 2-a imperatésca italiana
se pune pe pitioru de resbelu, adunati toti fa-
cultatii cu cea mai potintiósa iutiala. Caile de
feru primira ordine dela Vien'a, ca indata se se
oprésca transportarea marfuriloru, ce vinu din
Itali'a, si transportulu de persóne dela 1-a Maiu
inca se se oprésca. — In anu 1859 piemontesii
luara mai multe vagone austriace de transportu
in Milanu, asia incatu dapa batai'a dela Magenta.
Austri'a trebui se si faca provisiune de vagóne
din provinciile germane; cá se nu se mai in-
temple acum una cá aceea se dede mandatu
directiunii de cale ferata in Veron'a, cá se se
tramita tóte vagónele disponibile la Nabresina
tienendule pentru dispusitiunea regimului au-
striaicu.

Totu deodata se oetesce, ca cabinetulu au-
striaicu a tramisu o depesia la cabinetele este
rióre cu dechiarare franca, ca ea facia cu Itali'a
care are intentiune a atacá Veneti'a, se pune
numai in defensiva.

— O lege din 24 Aprile 1866 impete-
resce pe ministrulu de finantia Larisch a
contrae unu imprumutu de 60 de milióne pe

lunga pînă la război (zalogirea) proprietății nemisca-
tore a statului. —

Cronica estera.

GERMANIA. Pusetiunea între Austria și Prusia încă totuși nu alăbește din încoadăre, fiindcă cu toate că s'au învoit ambele puteri că se desarmă una față de cealaltă, totuși ambele armate s'au întrecute și anumite Prusia în contra Saxoniei și a Bavariei, cari încă luăra pusetiunea dusimăna față de Prusia, er' Austria în răspunsul din 26 Aprilie oatra Prusia dechiară, ca e gata să retrage trupele transportate în Boemia, înse nu e dispusă a se lăsa împedecată în luarea măsurilor de apărare în contra Italiei, prin urmare alarma în sud, amenințarea în nord; er' organul lui Bismarck face extracturi dintr'o broșură militară editată în Berlin, din care scotem numai următorul pasagi:

Bătălia de la Pharsalus între caș'a austriacă și cea brandenburgică trebuie să se eluțese, deca Austria în ultimul moment nu se va socoti să nu va recunoscă dreptatea intenției Prusiei, îndreptată contra binelor Germaniei cu încorporarea Schleswig-Holsteinului în statul prusian.

Prusia mai provocă și pe Saxonia și Baviaria la desarmare, cari înse nu voru, până cându nu se va domoli diferența austro-prusiană. M. ducatu Baden se alătură la politica lui Bismarck. — Causa reformei federativei germane după pretensiunea Prusiei nu are prospecte mai bune, decât numai pentru o scociune a Germaniei în cunoscutul dualismu.

FRANȚA. Porniri date pe față, din cari se clarifică situațiunea. Prin diurnalul „Perseverantia” și prin cale telegrafică, se face cunoscut, ca Italia a trimis er' pe c. Aresse la Paris, că Napoleon se și dă învoire la începerea războiului, prin urmare la conflagrațiunea Europei. „France” diurnalul oficial francez încă a scăpat din budie un felu de desviniere plină de imputări dicuindu, ca Franca cea prevedietoria a propus de multu Europei mediulocu celu universalu pentru toate suferințele sale, care se numesc congresu europeanu. Europ'a l'a reieptat; ore Franca poarta vin'a, deca acum toate pericolele și încurcarile prorumpu deodată? Congresul voie de multu a le delatură, înse ambițiunea, orbirea lips'a de prevedere era le-au provocat să se conjure în contra pacii Europei. Se vede, ca Europ'a va intru în scurta vreme unu răspuns oficial la cererea lui Aresse, pentru că nodulu Gordianu se și taia cu sabi'a. „Franci'a nu e providința Europei, ea vr'e încă și astăzi pacea” dice „France”, ea înse trebuie să se reintoră erasi la propunerea s'a, de la care Europ'a astăzi sustinerea pacii. Eca din partea Franței ide'a congresului se pune er' la mediulocu, înse acum că o manusă aruncată, pentruca altfelu lungu Florența și Berlinu vom ved' și Parisu intrat în cercul alianțeloru.

ITALIA. Florența 29 Apr. Depesi'a circulară a ministrului Lamarmora contra reprezentanții Italiei acreditați pe la cabinete mir'osa a pulbere de pușca. Se-vedem cuprinsulu. Mai antai descrie semnele de pace ale Italiei, cumca ea er' ocupată cu reorganizarea finanțeloru, armata er' pe petioru de pace, nec' reorutii îndatinati nu se înrolară, cându deodată între Austria și Prusia se ivira încurcări grave. Cu toate acestea guvernulu italianu n'a vrutu să se er' din pasi și au luat măsuru numai de precauțiune.

În tota Italia liniștea nu s'a turburatu; neci o pregătire de expedițiune nu s'a făcutu, cându deodată Italia se vede amenințată din partea Austriei în răspunsurile sale contra Prusia. Cabinetulu de Viena afirmă, cumca în Italia se conchiama rezervele, se concentră trupe și cu acestea închipuiri își întemăia continuarea armării sale; și nu er' destul prin înviniurile sale a atrage și pe Italia în diferențele sale cu Prusia, ci-si imulti pregătirile sale militare și în Venetia, le dăde unu tipu pe față de caracteru dusmanos în contra noastră. Începând de la 22 Aprilie se conchiama toate clasele de rezerve din totu imperiulu austriacu sub arme. Regimentele de granitii se punu în mișcare contra Italia. Măsurile războiice, mai vertosu în Venetia se facu cu cea mai extraordinară intenție și se punu la cale ordonari de acelea,

care altumintrelea urm'osa numai după ce s'au început dușmaniile, d. e. comerțulu de mărfuri pe cale ferată venetiană s'au oprit și calea s'au luat pentru transportul de trupe și materialu de război.

Deci securitatea regatului cere neamanatu, că se-si imultișca armata ce er' pe petioru de pace pe uscat și pe mare, luându-se măsuru militare recerute pentru apărarea țerei. Regimulu corespunde numai pretensiunilor, ce i le-au cășunat Austria cu pusetiunea luată. — „Opiniune” scrie, ca regimulu italianu a ordonat la apa Padu (Po) cordoane de vighiatu spre a împedca adunările voluntarilor și pasirea peste granitii, și Garibaldi în casu de război va luă parte la luptă. — Alianțele în contra alianțeloru, precauțiuni în contra precauțiunilor până cându vom ved' alianța nordică revărsându-se peste restauratiune. —

ROMANIA. București 18/30 Aprilie. Eri s'a dat în sal'a teatrului unu mare banchet în onoarea armatei române. Locotenentia domnescă, ministerulu, oficialii armatei de linie și gardei naționale, Em. S. metropolitulu ect., asisteau la această serbatoriă a revoluțiunii.

D. generalu N. Goleșcu, locotenent domnescu, a purtat primul toast pentru Carolu I., domnulu României. D. I. Ghica a purtat toastulu pentru puterile garanți. Primariulu capitalei, ministrulu de război, ministrulu de intru, Em. S. metropolitulu ect., au închinat pentru armata, pentru garda națională ect., ministrulu căteloru, a terminat printr'unu toast la armata, la devizi'a ei: onore și patria, luat în adevăratulu sensu. Vom publică de rea de seama oficială a acestui banchet. Pentru astăzi ne marginim a dice ca aspectulu ce elu prezintă er' în adevărul maretu, frumosu. Că și cum ar fi voitu a-i desemna caracterulu, print'una sublimă aducere aminte. D. directoru alu muzicei militare a cavaleriei a deschis serbatori'a cu uvertur'a lui Wilhelm Tell. — Ce suvenir! Ce invetiament! Wilhelm Tell este lupt'a pentru libertate în intru, este lupt'a pentru apărarea voinții naționale în afara, Wilhelm Tell este patri'a, care redica fruntea s'a și dice: sunt! este națiunea, care declara puterilor vecine asupritorie voința s'a nestramută, și le spune ca acea voință o va mantiené, o va intari cu sangele seu. Credem, ca tota adunarea a salutat cu anim'a otarită augurulu și ca, cu țier'a întregă, va sci, de va trebui a-lu justifică și prin faptu.

Totu eri „Monitoriulu ne aduce unu alta scire de bunu auguru. Ministrulu de război Lecca, fostulu comandant în diu'a de 11 Febr. alu venatorilor, a cerut de la consiliulu de ministri și acestia a aprobatu împertirea medalioru votate de camer'a din 1860 pentru ostianii, cari au luat parte la lupt'a din 13 Sept. 1848. Acea medalie se va împarti îndată. Patri'a liberă multimesce acelu ce au scăpat-o de rusine, ce au redicatu în faci'a lumii întregu standariulu ei muiat în sangele lor. Multi din ei au peritu pe campulu luptei, dar' standariulu remase înfaptu pe pământulu României. Nici despotismu, nici invasiuni nu lu-a mai potutu smulge, resturna. Elu au redicatu în giurulu lui stalagiuri de corupțiune, de rusine, dar' la cea d'antai suflare a ventului standariulu s'a desfășurat. Fluturarea lui puternica a struncinat totu. Stalagiurile au căditu. Libertatea s'a restabilitu.

Numele luptătorilor din Délu Pompianiloru (Spirei) plina astăzi asupra țerei.

Elu ne arată standariulu ce ni lu-au lăsatu fără pată, și ne spunu datori'a noastră.

Vom îndeplini-o. Ostire, garda națională, cetățianii, totu simțim prețulu acestei sante mosteniri, totu trebuie să fim otariti a o peștră neatinsă. Și o vom peștră, s'eu Români'a va peri!

Dar' Români'a nu pere. Acest'a este credința fiicarui romanu, și istori'a ne spune ca, în timpu de secole de lupte, elu a dovedit, ca este unu credința puternică, nestramută, pentru întărirea carii-a n'a crutiatu nici unu sacrificiu. Se ne aducem aminte! — Asta e vorb'a „Romanului.”

Galati 14 Apr. (Doua familii secuiesci se hotărăscu a trece la legea mosaică.) Dn. Martinu Czelder misionariu (predicatoru) ev. reformatu în Galati, publică în „Kol. Közl.” din 21 Apr. a. c. o scire ne mai audita până acum în țerile românesci. Doua familii secuiesci din satulu Bezed-Ujfalu în Transilvania, aume Ács Károly și Holló Ferencz

cu nevestele lor, cu 10 copii și cu o rudenie, în suma 15 suflete, parasindu'si țier'a și ajungându la Focsianu unde făcra cunosința mai deapropo cu niște evrei de acolo, la cari au și trasu și s'au ospetat, se determină a trece pentru mâncare și bani la legea mosaică, precum și a pribegi în Turci'a. Într'aceea fiindcă evreii din Focsiani n'au rabinu mare, asié ei detera numiteloru familii secuiesci cevasi merinde, apoi unii din ei apucară cu acei secui calea oatra Galati, pentruca se'i recomande la rabinulu de acolo, care era se'i desbotese, deca este ertat a dice asié, și se le făcă ceremoniile apostasiei, cu care avea să parasască legea lui Christosu și se tréca la a Talmudului. Sosindu acele familii la Galati, era evreii alergundu în susu și în diosu spre a pune la cale planulu pregătitu, eata ca unu unguru ardelenu turcitu, aume Effendi Musztafa K. afla totu lucrulu, alérga la dn. Czelder, carui îi descoperi încercarea acelu secu; dn. Czelder erasi luand pe lungu sine pe dascalulu ungurescu Kelemen Fer. și pe unulu Gál Jozsef, graboscu în utili'a unde stă carucenele secuilor cu 10 copii flamendi; eata înse ca se ivescu și cativa evrei din o casa vecină împreună cu parinti copii-loru. Mai înscurtu, dn. Czelder află totu adevărulu lucrului, pe care lu marturisira însii secuii, era evreii să făcra nevedinti. Într'aceea directorulu politiei din Galati afland despre această întemplantă, vine sér'a la Czelder și îi cere cu tota bun'a cuvinția ei să-i descopere totu decursulu acelei întemplantă extraordinare, pentruca informatu fiindu se mai îi și alte măsuri, ceea ce s'a și făcutu. Totu odată se deschise și o colecțiune pentru acele două familii ticăloșe și nesocotite, din care curenđu li și strinsera vreo cinci galbini.

Totu dn. Czelder publica sub Nr. 1229 de dato 14 Apr. a. c. unu felu de admonițiune contra secuimă, că fără preînștiințare și cercetare de aproape nici unu secu nu mai mérga la Galati, pentruca și până acum se afla acolo prea multi, cari de cateva septemani astăzi în mare lipsă și ticălosia că se capete de lucru; era până nu se voru începe lucrurile la calea ferată, nici ca voru capata.

Între anii 1861 et 1862 dn. Koos Ferencz, parochulu reformatu din Bucuresci alarmase pe publiculu ungurescu cu scirile pe care le publică d'nsulu despre spurcat'a neguțiatoria pe care începuseră a o face cativa secu cu fete frumoșe și cu copilasi curatiei de națiunea lor, ducându'i via Bucuresci-Giurgiu la Bulgari'a, unde'i vândea la turci pentru plăcerile lor; înse aume fetele se cumpără și în Bucuresci mai alesu de catra unii neguțiatori veniti de peste Dunare, scii, întocma că în piat'a de solavi la Constantinopole. Unu secu din Alsó-Csernátón, care făcea neguțiatoria bunisiora cu fetele a și fostu prinsu în Bucuresci și datu în judecata criminală. De altumintre secuiencele tinere mergu și de bun'a lor voia cu cetele mai alesu la Bucuresci, unde'i afla servitiu bunu pe la casele de boieri și de neguțiatori, în care de la emanciparea totală a țiganiloru (1856) se simte o mare trebuință de s'erbitore și bucatărese; multe înse ajungu și în spitalele sifilitice. — Într'aceea încercarea celoru două familii de a trece la legea mosaică remane pentru dilele noastre unu felu seu. Mai însemnamu, ca un'a din desu numitele familii secuiesci era reformată calviniană, er' cealaltă r. catolică.

Decisiune ministeriale.

Ministru secretaru de stat la ministerulu de război;

Avendu în vedere hotărârea de la 25 Febr. 1866, a înaltei curți de casatiune și justitiei, prin care anulăse hotărârea consiliului de revizie, No. 12, din anul 1863, data asupra colonelului Adrianu;

Hotărăscu:

Colonelulu Adrianu reintra în armat în aceea poziție, în care se află înainte hotărârei pronunțată în anul 1863 de catra consiliulu de revizie.

Ministru de război maioru L e c a.

Bucuresci, 21 Martiu, 1866.

Acestu Adrianu e acum I. comandant alu gardei naționale.

Despre poterea testamentului repaus. Episcopu de Buzeu Filoteiu.

Déoa calugarii si episcopii au dereptu a testa si asupra carei averi potu esercita acestu dreptu, e o cestiune, care trebe se interesese si pe clerurile nóstre din Transilvani'a, Ungari'a si Banatu cu atatu mai vertosu, cu catu ca pe multi ei audimu plangunduse, ca incetulu cu incetulu se totu mai instrainéza din bunurile si mosiele besericesci prin dispuetionile unora parte testamentarie parte pe suptu mana facute; se vedemu dar' cum a deslegatu acésta intrebatiune d. Procuroru **Papiu Ilarianu** in curtea de casatiune din Bucuresci spre admirarea publica in favórea besericeii.

D. P. Gradisteanulu Redactorulu „diurnalulu Judiciaru preliminaru acestu triumfu alu compatriotulu nostru cu urmatórea referada:

Curtea de Casatiune.

Siedinti'a din 4 Noembre 1865

Presiedinti'a dlui S. Falcoianu

Fotoliulu ministerulu publicu ocupatu de D. A. Papiu Ilarianu procuroru de sectiune.

La ordinea dilei se afla una din cestiunile cele mai importante asupra, caroru magistratur'a nóstra a fostu chlamata pana acuma a se pronuncia: validitatea testamentulu reposatulu Episcopu de Buzeu; a se sci daca calugarii si episcopii au dreptu a testa si asupra carei averi potu esercita acestu dreptu.

Acésta cestiune presentanduse in casatiune curecursulu legatariloru disului episcopu, s'a ivitu divergentia de opinie si astfelu a trebuitu se se cercetese din nou de 9 membri.

Unu publicu numerosu, compusu in mare parte din studentii facultati de dreptu, asistá la discussiunea acestei mari cestiuni, in care advocati, de la curtea de apel d. G. Costaforu, si C. Bosianu desvoltara o mare eruditiune si multa elocuintia. Interesulu era astfelu atietiatu de mai nainte.

De asta data au luat cuventulu din partea legatariloru recurenti d. C. Anghelescu si G. Danilopolu, ear din partea statulu d. G. Petrescu si C. Boierescu. Nici talentulu, nici eruditiunea, n'a lipsitu apaiatoriloru acestei cause de ambele parti; disonsiunea a fostu bine sustienuta, argumentatiunea strinsa. Regretamu ca nu putemu reproduce aceste pledoarii, ele aru fi cea mai mare lauda ce am putea face autoriloru loru.

In fine d. A. Papiu Ilarianu prin conclusiunile sale care ar putea figura in rangulu anteiu in cea mai savanta colectiune de recursorii din veruce tiara, si pe cari le reproducemu in extenso, a respunditu, prin puterea ce da talentulu sciinti'a profunda, nedomezirile ce se nascusera in spiritele judecatoriloru din desbaterile dloru advocati, si a probatu inca odata, ca istori'a e sufletulu dreptulu. Cu istoria in mana, d. Papiu Ilarianu a convinsu pe magistrati si pe publicu.

Candu a terminatu discursulu seu care póte servi de modelu oratoricu, d. Papiu Ilarianu a fostu felicitatu de curte, de advocatii statulu, si chiaru de advocatii legatariloru, pe cari i combatusu. Curtea, iara se mai delibereu, a admisu aceste conclusiuni si a respinsu recursulu legatariloru.

Acestu triumfu intr'o cestiune atatu de grava si de importanta chiaru sub punctulu de vedere alu consecutiiloru materiale, ale statulu datoreste in mare parte, cata s'o recunóscemu, conclusiuniloru dlui Papiu Ilarianu. Acésta satisfactiune póte servi dlui Papiu Ilarianu de recompensa pentru studiulu profundu si consciintiosu ce i a trebuitu, ca se culéga urmele respandite si mai necunoscutu ale istoriei dreptulu nostru, pentru munc'a ce i a trebuitu cá se ajunga cu elocuintia la asia inaltime.

Ilarianu: „Inalta curte!

Caus'a acésta s'a mai infacisiatu inaintea dvostra, in 6. Dar o cauza atatu de importanta, póte din cele mai importanti ce s'au presentatu inaintea judecatoriloru nóstre, in care, spre onórea justitiei romane fia disu, s'au desvelitu atatu talentu si atatu sciintia, din partea magistraturei, a advocatiloru, in catu paru a se fi intrecutu in stiintia unii cu altii, — o astfelu de cauza, merita a fi esaminata de dvostra si in 9.

Mai nainte de tóte, e neaparatu a pune bine

cestiunea. S'a disu, ca cestiunea ar fi, daca calugeri si archiereii potu testa sau nu? Dar intru adeveru, nici dupa legile civili nici cele besericesci, vechi sau nóui, ale Resaritului si ale Romaniei, intrebarea, in acesti termeni generali, nu mi se pare a fi bine pusa. Curtea apelativa inca nu o pune, nici o deléga astfelu, in sentinti'a ce se ataca astadi inaintea d-vóstra. In realitate, dupa legile resaritene si romane, cestiunea e: Unu calugaru, unu archiereu, au ei, ori nu au, dreptulu de a testa, anume in tiér'a Romanésca, asia precum au acestu dreptu toti ceilalti cetatiéni ai statulu? Eata, dupe parerea mea, adeverat'a cestiune de dreptu, civilu si canonicu, supusa desbaterii si delegarei dvostra.

Cestiunea, intr'adeveru, e fórte grava. Greutatea in sa nu sta atatu in deslegarea ei: deslegarea mi se pare usióra dupa legile fie besericesci fia civili; dar mai grave, fórte grave, mi se paru cosecintiele, morali si juridice, ce aru resulta din deslegarea ce i s'aru da. Caci, de vomu dice ca calugari si archiereii nu se buoura de acestu importantu dreptu civilu, cá ceilalti cetatiéni ai statulu: eata o clasa de ómeni destulu de insemnata, lovita de unu fel de incapacitate civila. De vomu dice earasi, ca au aseminea dreptu: am isbi o institutiune mai multu de catu milenaria a crestinetatii, institutiune care póte nicairi pre pamentulu crestinu n'a fostu asia favorita cá la noi, institutiune care subsista pana astadi, pentru ca prin nici o lege nu e ridicata, din contra, e sustienuta prin nenumerate legi, vechi si nóue.

Spre a deslega asta mare cestiune.

Mai antaiu, voi da o repede idee despre institutiunea calugeriei.

Al doilea, voi cerceata o dupe legile besericesci si civili, vechi si nóue.

Al treilea, voi considera raportulu intre legile besericesci si civili; si in fine,

Al patrulea, voi considera, in scurtu urmarile morali si juridice ce ar trage dupa sine o decissiune, care ar recunóscu calugerialoru si archieiraloru, dupa Condiéa lui Caragea, dreptulu de a dispune prin testamentu, despre avere si o familie care ei nu o au, care ei nu potu s'o aiba.

Me simtu ferice a trata inaintea dvostra acésta cauza celebra. Cá juristu, a rare ori mi s'a intimplatu se ve vorbescu intr'o cauza mai importanta si mai drépta totudeodata.

Importantia causei, precumu si respectulu ce vé portu, m'au indemnatu sa medites cauza cu dosebire. Dar stiintia cu care se desvolta de ambe partile me dispensa de a dice multe: ou tóte acestea, daca voi fi póte mai lungu de cat alta data, ve rogu sa binevoiti a me asculta cu obicinuita d-vóstra atentiune si indidulgentia.

I.

Asia dar mai antaiu despre institutiunea calugeriei.

Filosofii dic, ca omulu e o fiintia sensitivationala, compusa din trupu si din sufletu: cu trupulu peritoru, supusu miserieloru lumei; cu sufletulu nemuritoru, ce aspira la o alta viéti'a fericitu si eterna. Filosofii si ómeni religiosi, vechi si nóui, au crediutu si credu: ca trupulu ar fi numai o pedeca pentru desvoltarea spiritulu. De aci s'a nascutu ideia, óre n'aru fi mai bine, n'aru fi cu putintia, ca omulu, trairu inca, se se desface de trupu, sau mai bine, de ale trupulu, si se traiéca numai pentru sufletu.

Sublima idee! Fundamentulu ei, despartirea intre trupu si sufletu, si nobilitatea spiritulu asupra trupulu, asupra materiei. Scopulu, triumfulu spiritulu asupra trupulu!

Calugerialu dar', e fiintia care, trairu inca, se lapeda de desparte de lume si ale ei, se lapeda de familie si de avere, de tóte afectiunile si placerile ei, pentru cá, desfacutu de a-cestu miserii materiale si trecatóre, se se póta perfectoná, fara de nici o pedeca, in partea cea mai nobila a omulu, in partea lui cea spirituale, cea neperitóre. Viéti'a calugarulu dar', este lupta si invingerea spiritulu asupra materiei, triumfulu sufletulu asupra trupulu.

Nu crestini au fostu cei d'antaiu, carii prin inadinsa institutiune au vrutu se ajunga la acestu sublimu idealu alu domniei spiritulu preste materie. cu multu mai inainte de crestianismu, mai multe popóre asiaticu au cultivatu si cultiva pana astadi, asta pre catu de admirabile pre atatu de respectabile institutiune.

Crestinii, inca din primii seculi ai crestinetatii intemeiara acésta institutiune.

Calugarulu, la crestinii atatu resariteni catu si apuseni, in parte chiar' si la Indieni, in momentulu ce se calugaresce, se lapeda de lume, de nume, de familia, de avere. In acelu momentu se considera cá si cum ar' fi si muritu trupesce pentru societate. Pentru aceea elu in acelu momentu 'si si face testamentulu. De aci inainte elu nu mai are trebuintia de lume: pentru aceea se si retrage de lume catu se póte mai departe: in generalu, locasiurile loru sunt in munti inalti, in paduri dese, in pesceri impenetrabile. In lupta cu trupulu, calugarulu nu se insóra, elu nu are familia. Trairu in spiritu si pentru spiritulu, si spiritulu neavendu trebuintia de materie, calugarulu nu are, nu póte se aiba avere; prin urmare, elu nu póte testá: elu este unu individu, unu omu sui generis, omu, dar' nici de cum persóna.

Tóte acestea urmésa necesarimente de fiinti'a si scopulu institutiunii.

E buna, e ratiunale, e folositória, e possible, asemenea institutiune? Nu cumva autorii institutiunii au uitatu legatur'a *naturala*, *fatala*, intre trupu si sufletu; nu cumva au uitatu, ca aceea ce Ddieu a legatu in acestu chipu, omulu nu póte, nu trebeu se desface? ca, din contra, dator'ia omulu ar fi, se dè o desvoltare armonica elementelor constitutive ale fiintiei sale? Acestea sunt cestiuni, care nu aci e locul de a le desbate. Datori'a nóstra este de a aratá numai lucrurile, asia precum ele resulta din principiu si din lege, ér' nu a le criticá.

Se ne grabimu inse a constata ca, nici calugarii indieni, nici cei crestini, apuseni si resariteni, n'au potutu, nici in timpurile vechi nici cele noue, se realizese vr'o data, in modu absolutu idealulu la care aspirá. Déoa votulu castitatiei si alu umilitiei voru fi potutu se-lu indeplinéca; dar' nici unu calugaru, omu fiindu si calugarulu, si nici o fiintia omenésca, n'a potutu vr'odata se se desface de materie in modu absolutu. Pentru aceia, de si spiritulu pentru care singuru traiesce calugarulu, n'ar avé trebuintia de nici o materie, natur'a necesarabila totusi a silitu si pre cei mai rigurosi din calugari, a recurge celu puoinu la atatu materie, la atatu nutrimentu, catu se vede a fi neaparatu pentru trupu, in chiar' interesulu subsistintiei spiritulu. Atatu este de fatala legatur'a intre trupu si sufletu, in catu nici unu calugaru n'a potutu astfelu trai numai si numai in spiritu si pentru spiritulu, incatu se nu fia avutu nevoia si de ceva pane materiale pentru trupu, sub pedépsa, de a inoetá legatur'a cu spiritulu. Nici unu calugaru nu s'a potutu astfelu desparti de lume, catu se nu mai vina in atingere cu dens'a celu puoinu pentru castigulu acestei pani materiale, fara de care spiritulu pare a fugi din trupu.

Astfelu, institutiunea, in mare parte, a ramasu omenésca, si a devenitu din ce in ce totu mai omenésca. Chiar' legile, atatu besericesci catu si civili, au fostu departe de a puté desparti de totu pre calugari de lume si de tóte ale lumei.

Se cerceatamu deci, legile besericesci si civile, in acésta materia. (Va urmá.)

Contribuiri pentru ajutorirea ardelenilor de pe Campia cerce-tati de fómete.

Dunii negutiatori din Brasiovu au contribuit: Iordache Davidu 10 fl., Apostola Eust. Popu 5 fl., I. T. Popovicu 5 fl., D. Eremie 3 fl., Nicolau Th. Ciurcu 5 fl., Radu Radovicu 5 fl., Andreiu Popovicu 5 fl., Constantinu I. Popasu 3 fl., Ioane G. Ioanu 5 fl., Demetriu Ienciovicu 5 fl., Ioane Marerilescu 3 fl., Ioane Sotiru 3 fl., Archimandrescu et Dimitriu 4 fl., Nicolau G. Orgidanu 5 fl., Stefanu Sotiru 5 fl., Georgiu K. Teclu 3 fl., Daniilu Demetiu 3 fl., Georgiu Bratianu 2 fl., Theocharu S. Manciu 2 fl., Ioane Florianu 2 fl., Ioane H. Ciurcu 1 fl., Ioane Manole et fiu 4 fl., D. Georgiu Stefanovicu 2 fl. (Va urmá.)

Cursumile la bursa in 4. Maiu 1866 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 91 cr. v.
Augsburg	—	—	122 „ — „